Valgrettens Betydning.

I den Kamp, der Landene over føres for Kvindernes Valgret, er der to Hovedpunkter, der stadig fremhæves.

1) Kvinderne skal have Valgret, fordi det er retfærdigt og 2) Kvinderne skal have Valgret, fordi det vil være gavnligt for Samfundet. Det første Punkt indeholder en *Fordring*, som Kvinderne stiller til Samfundet, en Fordring om at hæve den Uret, der udelukker Kvinderne fra at være medbestemmende i Forhold, der angaar deres egne og deres Medmenneskers Livsvilkaar.

Det andet Punkt indeholder et *Løfte* om, at Kvinderne til Gengæld for disse Rettigheder vil yde Samfundet et Arbejde, som forhaabentlig vil være det til Gavn.

I disse Betragtninger ligger aabenbart en Erkendelse af Valgrettens store Betydning, saavel for det enkelte Menneske som for Samfundet som Helhed. Denne Betydning bestaar i, at der gennem den skabes en gensidig Forstaaelse og en gensidig Kontrol mellem de styrende og de styrede; denne Gensidighed er nødvendig, for at Samfundet kan opfylde sit Formaal: at skabe saa stor Lykke og Velfærd som mulig for alle sine Medlemmer.

Da Folkefrihed og dermed Valgret i 1848 afløste Enevælden, var det i Bevidstheden om, at for et Folks sunde Udvikling er det ganske nødvendigt, at en saadan Forstaaelse og Kontrol skaffes til Veje. Dette opnaas ved, at de styrende har Føletraade ude i alle Grene af Samfundet, blandt Bønder og Bybefolkning, blandt Fattige og Rige, blandt Mænd og Kvinder. Gennem disse Føletraade tilvejebringes et Helhedsindtryk, der bliver bestemmende for de styrendes Handlinger; men for at dette Helhedsindtryk kan blive blot nogenlunde overensstemmende med de virkelige Forhold, er det nødvendigt, at alle føler det som sin Pligt at være medbestemmende. Midlet hertil — ens Stemme — bør man ikke undlade at benytte. En Stemme, én Stemme og én Stemme til o. s. v. udgør de mange, og ingen enkelt bør tage sin bort med den Motivering: »hvad betyder min ene Stemme.«

Man skal sætte Pris paa at være med, selv om det kun er som en Draabe i Havet, man skal forstaa, at man har Magt, selv om man ikke har hele Magten. De Mennesker, der tænker saaledes har Samfundsfølelse. De Misgreb og Fejl, de styrende gør sig skyldige i, har man kun ringe Grund til at beklage, endsige angribe, hvis man ikke har gjort det lidt man kan gøre — at afgive sin Stemme — for at hindre dem. Valgretten — saavel som enhver anden Rettighed, — giver Indehaverne af den et Ansvar, som er opdragende og udviklende; dette Ansvar kan man ikke skyde fra sig, hvis man overhovedet har Interesse for det Samfund, man lever i. Denne Ret og dette Ansvar har vi Kvinder endnu ikke faaet, men vi staar paa Dørtærskelen, og vi bliver sikkert snart lukket ind. Det vil da være at haabe, at saa mange som muligt vil benytte deres Ret og ved at afgive deres Stemme gøre sig medansvarshavende i Arbejdet for Samfundet.

»Valgretten har aldrig gjort noget Menneske lykkeligere« udtalte for nylig en af vore Digtere, der blev opfordret til at sige sin Mening om Kvindens Valgret; selvfølgelig bliver et ulykkeligt Menneske ikke lykkeligt ved at faa Valgret, men et sundt, vaagent, og arbejdsdygtigt Menneske, Mand eller Kvinde, der har Interesse ud over sin egen Person og dens Fornemmelser, vil i Valgretten se et Middel til at arbejde for det, han eller hun anser for Ret; at kunne det er altid en Lykke.

Da Abonnement paa „Kvindevalgret" kun kan tegnes gennem Postvæsenet, bedes dette anmeldt paa nærmeste Postkontor og ikke til Redaktionen eller Ekspeditionen.

Kvinderne faar kommunal Valgret.

Det kan nu betragtes som sikkert, at der i Løbet af dette Foraar bliver gennemført en Lov, hvorved Kvinderne faar *kommunal Valgret*. Der er sluttet et Forlig om den kommunale Valgordning mellem Regeringspartiet og Landstingets frikonservative Parti, og dette Forlig vil sikkert blive vedtaget baade i Landsting og Folketing.

Af de Forandringer, der dermed indføres i Valgordningen, er den mest gennemgribende, at Kvinderne faar Valgret paa samme Vilkaar som Mænd. Valgretten tilfalder alle kommunale Skatteydere, som er over 25 Aar, og som har boet i Kommunen 1 Aar forud for det Skatteaar, i hvilket Valget finder Sted. Da Skatteaaret begynder med 1. April, og Valgene foregaar i Marts, betyder dette, at man skal have boet i Kommunen mindst to Aar for at være Vælger. De første Valg vil foregaa i Marts 1909; for at være Vælger ved disse, skal man have taget Ophold i sin Kommune inden April 1907. *Alle gifte Kvinder hvis Mænd betaler Skat, betragtes som Skatteydere og faar Valgret, uden Hensyn til om de har Særformue og Særindtægt eller ikke.* Efter Statistisk Bureaus Beregninger i 1904, antages det, at der vil blive ca. 420,000 mandlige og 379,000 kvindelige Vælgere, og nu vil Tallene sandsynligvis være en Del højere. Der fandtes den Gang 618,000 Kvinder og kun 553,000 Mænd over 25 Aar. Naar Kvinderne trods deres store Overtal over Mændene alligevel ikke vil faa saa mange Vælgere, skyldes dette, at saa mange ugifte Kvinder over 25 Aar ikke er Skatteydere. Dette kan Kvinderne selv raade Bod paa. De kan rundt om i Kommunerne lade sig sætte i Skat; ugifte Kvinder, der er over 25 Aar, er saa godt som alle skattepligtige, selv om de nu i mange Tilfælde ikke er optagne paa Skattelisterne; dette bør Kvinderne sørge for at blive; det vil jo kun være ganske smaa Skattebeløb